

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๒๘๙ (พ.ศ. ๒๕๕๔)
ออกตามความในประมวลรัชฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัชฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งประมวลรัชฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๗๓ และมาตรา ๕๒ (๑๗) แห่งประมวลรัชฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๙๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัตินางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกกฏกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔๑) ของข้อ ๒ แห่งกฏกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในประมวลรัชฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัชฎากร

“(๔๑) เงินได้ที่ผู้มีเงินได้เป็นคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยและมีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในปีภาษีได้รับ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งแสนเก้าหมื่นบาท สำหรับปีภาษีนั้น ห้าม สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

กรรณ์ ชาติกวัฒ

(นายกรณ์ ชาติกวัฒ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฏกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้ดีขึ้น และสามารถพึ่งตนเองได้ สมควรกำหนดให้เงินได้ที่ผู้มีเงินได้เป็นคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย และมีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในปีภาษีได้รับ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งแสนเก้าหมื่นบาท เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานำมาหักลดหย่อนได้ สำหรับปีภาษีนั้น เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้แก่คนพิการ อันจะทำให้มีเงินเพื่อใช้ดำเนินชีพเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฏกระทรวงนี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่น ๑๒๘ ตอนที่ ๓๙ ก วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔)